

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ TAŃCA

W kwietniu 1727 roku urodził się Jean-Georges Noverre, tancerz i choreograf, który zmienił myślenie o tańcu. Wprowadzając szereg reform sprawił, że balet stał się samodzielnym rodzajem widowiska. Ta samodzielność miała polegać na zastąpieniu słowa mówionego lub śpiewanego środkami aktorskimi. Głównym więc postulatem Noverre'a było wprowadzenie pantomimy, czyli wyrażania treści poprzez gesty i wyrazistość twarzy. W jego baletach technika taneczna miała być narzędziem a nie celem samym w sobie, przy czym Noverre pragnął, by jego balety wzruszały widzów!

J. G. Noverre dożył początku XIX wieku i znalazł kontynuatorów swoich idei w kolejnych dziesięcioleciach, a byli to między innymi Jules Perrot, twórca słynnej „Giselle”, czy Michaił Fokin, który w XX wieku powtórzył część postulatów Noverre'a w swojej reformie, przekonując, że tancerz XX wieku może i powinien być wyrazisty od stóp do głów...

XX wiek był stuleciem tańca: powstały nowe kierunki, nowe techniki. Do historii tańca weszła plejada znakomitych choreografów i tancerzy i zapewne dlatego Międzynarodowy Instytut Teatralny uznał, że taniec jest tak ważną dziedziną sztuki, że należy się jej dowód pamięci i szacunku w postaci oddzielnego święta... I tak, od 1982 roku 29 kwietnia obchodzimy Międzynarodowy Dzień Tańca na pamiątkę chrztu Noverre'a, XVIII wiecznego reformatora, który dał baletowi duszę... Pierwotnie data ta uznawana była za jego dzień urodzin, ale według nowych ustaleń bardzo prawdopodobne, że Noverre urodził się 27 kwietnia, może więc nasz dzisiejszy hołd jest dla niego prezentem urodzinowym!

Spotkaliśmy się tutaj przed pomnikiem wzniesionym w Hołdzie Polskim Artystom Baletu i za chwilę złożymy pod nim wieniec, pamiętając, że ten piękny artystyczny zawód wymaga wiele trudu i wyrzeczeń. Nasza szkoła, na przestrzeni wielu lat swojej czasami trudnej historii, bo splecionej z losami naszego kraju, była kuźnią wielu talentów, które zdobyły nie tylko warszawską scenę. Niech więc ten pomnik przypomina nam o wartości tradycji: o tym, że przed nami były pokolenia polskich artystów baletu, o których musimy i po prostu chcemy pamiętać, są Oni bowiem częścią tożsamości i wizerunku polskiego baletu.

Nasze spotkanie przed pomnikiem „Tancerki” ma dla naszej Szkoły też symboliczne znaczenie, bo właśnie dzisiaj żegnamy się z grupą Absolwentów, którym zadedykujemy słowa Ohada Naharina, autora tegorocznego orędzia z okazji Międzynarodowego Dnia Tańca: *W tańcu chodzi o bycie w chwili. Wsłuchanie się w zakres doznań oraz pozwolenie na to, by stało się ono paliwem uczuć, form i treści. Zawsze jednak powinniśmy pamiętać o tym, skąd pochodzimy...*